

„SLABI SMO I GRIJEŠIMO - SAKRAMENT POMIRENJA“ (A)

Tijek kateheze 4. 3. (A)

Ciljevi

- potaknuti na razmišljanje o potrebi opraštanja
- poticaj na pristupanje sakramentu pomirenja
- bolje razumijevanje tijeka i dijelova sakramenta pomirenja
- podsjećanje na istočni grijeh

Potrebno za rad

- umnožiti radni list 1 (evanđeoski odlomak i priča)
- umnožiti radni list 2 (slike za razmatranje)
- umnožiti radni list 3 (o dijelovima ispovijedi)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 1 (o istočnom grijehu)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 2 (o dijelovima ispovijedi)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 3 (zablude o ispovijedi)

Molitva na početku. Kateheta pročita Iv 20,20-23 te svi izmole Slava Ocu, kao što slijedi:

Kateheta: U ono vrijeme: Obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." (Iv 20,20-23)

Svi: Slava Ocu...

- **Najava.** *Ovim ili sličnim riječima:*

Jeste li ikada u svom životu razmišljali o važnosti opraštenja i pomirenja? Često u sakramentu pomirenja (ispovijedi) ljudi ispovijedaju svađu i nerazumijevanje među svojim bližnjima. Opraštanje i pomirenje neizmjerne su važni u našem ljudskom životu. Svatko je nekada nekoga povrijedio i svatko je nekada bio povrijeđen. Na žalost, slabi smo i griješimo (razlozima naše nesavršenosti i griješenja tj. o istočnom grijehu, razmišljali smo kada smo obrađivali sakrament krštenja.) Bez opraštanja i pomirenja naš život bio bi nemoguć. U narušenim odnosima ne možemo dugo živjeti. Bez pomirenja s drugima nezadovoljni smo i nesretni. Krvna osveta je i nastala zbog neopraštanja (pojasniti ukoliko je potrebno, što je krvna osveta u plemenskom društvu ili npr. film Kum). Ali grijehom ne narušavamo samo naše međuljudske odnose. Svaki grijeh narušava i naš odnos prema Bogu. Zbog toga je potrebno i s Bogom se "pomiriti", odnosno i sa svojom savješću.

Pitati: *Tko nam najviše oprašta? Opraštamo li mi lako drugima ili teško, jesmo li zlopamtila? Oprašta li nam Bog lako ili teško? Kažnjava li nas Bog zbog naših grijeha?*

- **Evangeoski događaj.** Podijeliti radni list 1. Prije čitanja najaviti da se čita odlomak iz evanđelja po Luki. Zatim netko pročita *Petar se odriče Isusa*, Lk 22,54-62.

Pitanja:

- *Što mislite, da li je Petar učinio veliki grijeh?*

(Jeste. Mi bismo mu rekli: Petre, što ti je? Da ga ne poznaš? Lažeš! I javno se odričeš svoga Učitelja, ti, njegov miljenik i apostol, štoviše prvak apostolâ, kojemu je Isus povjerio vrhovnu vlast u Crkvi! Zar si tako duboko pao?)

- *Što je govorio Isusu prije nego su ga uhvatili? (Zaklinjao se da ga nikada neće ostaviti.)*
- *Kada mi zatajujemo Isusa? (Izostanak s nedjeljne mise, velika psovka... zapravo svi grijesi.)*
- *Je li u Isusovom pogledu upućenom Petru bilo osude? (Nije!)*

- **Priča.** Radni list 1. Kateheta najavi i pročita priču „Isusov pogled“.

Pitanja:

- *Jeste li se ikada osjećali kao čovjek iz priče?*
- *Je li vam teško suočiti se s Gospodinom?*
- *Kada se mi to suočavamo s njime?*
- *Je li vam neugodno pristupiti ispovijedi?*
- *Jeste li doživjeli osuđivanje na ispovijedi?*
- *Jeste li kada doživjeli veliko olakšanje nakon ispovijedi?*

Pojasniti: U čemu je naš problem? Nije lako pristupiti sakramentu pomirenja. Ali to je normalno. To se i traži. Određena nelagoda i stid prate svakoga tko pristupa sakramentu pomirenja. Nije lako priznati da smo mi, osim što smo dobri, i prilično skloni zlu.

Može se ponoviti o istočnom grijehu (iz kateheze o krštenju) s priloga 1 ili ga samo podijeliti.

- **Promatranje slika.** Radni list 2. Razgovor o slikama na temelju pitanja uz njih.
- **Dijelovi sakramenta pomirenja.** Radni list 3.

Dijelovi sakramenta su na radnom listu pomiješani i treba im odrediti brojeve pravim redosljedom (ako treba, pomoći krizmanicima):

1. ISPIT SAVJESTI
2. POZDRAV NA POČETKU
3. UVOD
4. PRIZNANJE GRIJEHA
5. ODREĐIVANJE POKORE
6. POKAJANJE
7. ODRJEŠENJE
8. ZAHVALA
9. OTPUST
10. POZDRAV NA KRAJU
11. IZVRŠENJE POKORE

- **Popunjavanje rečenica i zaokruživanje.** Isto Radni list 3.

Točni odgovori:

1. Ispit, a) b) i c)
2. Pozdrav, b)
3. uvodu, a) b)
4. Priznanje, a) b)
5. pokore, b)
6. Pokajanje, b)
7. Odrješenje, a)
8. Zahvala, b)
9. otpust, a)
10. kraju, b) c)
11. pokore, b)

- **Komentar važnijih dijelova¹.** Može se krizmanicima pojasniti važnije dijelove uz pomoć priloga 2 ili zajedno komentirati. Ako se prilog umnožio, podijeliti ga.
- **Vrhunac sakramenta pomirenja.** Radni list 3. Pojasniti da je odrješenje vrhunac sakramenta pomirenja. Zbog toga se ide na ispovijed, da se dobije odrješenje!

---

¹ Ova točka može se preskočiti ili dati da se prilog pročita kod kuće, a može se i dati nekom od krizmanika za pripremu kratkog izlaganja na slijedećem susretu.

Pojasniti: U čemu je naš problem? Nije lako pristupiti sakramentu pomirenja. Ali to je normalno. To se i traži. Određena nelagoda i stid prate svakoga tko pristupa sakramentu pomirenja. Nije lako priznati da smo mi, osim što smo dobri, i prilično skloni zlu.

- **Naslov.** Radni list 1. Dati naslov ovom susretu i napisati ga. Pomoći ako je potrebno naslovom: *Slabi smo i griješimo – sakrament pomirenja.*
- **Članak Vjerovanja.** Pojasniti da u izricanju Vjerovanja govorimo kako vjerujemo u oprostjenje grijeha, u potrebu toga da nam Bog oprašta. ...*ispovijedam jedno krštenje za oprostjenje grijeha...* ili *vjerujem... u oprostjenje grijeha...*
- **Svetac sakramenta pomirenja.** Sv. Leopold Bogdan Mandić, Hrvat. Može se progovoriti o njemu i njegovom životu.
- **Neke zablude**². Prilog 3. Može se komentirati svaku od zabluda ili, ako se umnožio, podijeliti prilog 3.

ZAPAMTIMO! Što je grijeh i savjest? Što je sakrament pomirenja? Što je njegov vrhunac?

Molitva na završetku. Radni list 3 na dnu. Upozoriti na potrebu zajedničkog glasnog odgovora.

KATEHETSKE ZADACI

- Pristupiti sakramentu pomirenja (ako nisam već duže vrijeme).
- Pronaći podatke o sv. Leopoldu Mandiću i njegovom životu. Kratko ih izložiti svima.
- Razgovarati s nekim o iskustvima s ispovijedi (neugodnost, svećenikov stav, mala ili velika pokora – obična ili neka posebna npr. čitanje Svetog pisma i slično...)
- Pripremiti pokorničko bogoslužje za župnu zajednicu u korizmi ili došašću.
- Potražiti na internetu tekstove i slike o ispovijedi, savjesti, istočnom grijehu – s rezultatima pretraživanja načiniti pano!
- Pronaći i pročitati u Bibliji: Iz 49,15-16a. Razmisliti o pročitanom, razgovarati s nekim – pitati ga što misli o tome, zapisati svoje misli, podijeliti ih s drugima (s vjeroučiteljem...)
- Pročitati prisposobu iz Lukinog evanđelja o Dobrom ocu.
- Pročitati Iv 8,1-11; Isusov susret s grješnicom. Razmisliti, zapisati, razgovarati, pitati...
- Pročitati Mk 3,29; Mt 12,31; Lk 12,10. Razmisliti, zapisati, razgovarati, pitati...

---

² Točka nije obavezna, a prilog se može dati za čitanje kod kuće i da netko od krizmanika na temelju njega priredi kratko izlaganje na slijedećem susretu.

Radni list 1

Petar se odriče Isusa, Lk 22,54-62

Uhvatiše dakle Isusa, odvedoše ga i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne Petar.

Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj bijaše s njim!" A on zanijeka: "Ne znam ga, ženo!" Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od njih!" A Petar reče: "Čovječe, nisam!" I nakon otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: "Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!" A Petar će: "Čovječe, ne znam što govoriš!"

I umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao. Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi Gospodinove, kako mu ono reče: "Prije nego se danas pijetao oglasi, zatajiti ćeš me tri puta." I iziđe te gorko zaplaka.

- Što mislite, da li je Petar učinio veliki grijeh?
- Što je govorio Isusu prije nego su ga uhvatili?
- Kada mi zatajujemo Isusa?
- Je li u Isusovom pogledu Petru bilo osude?

Isusov pogled

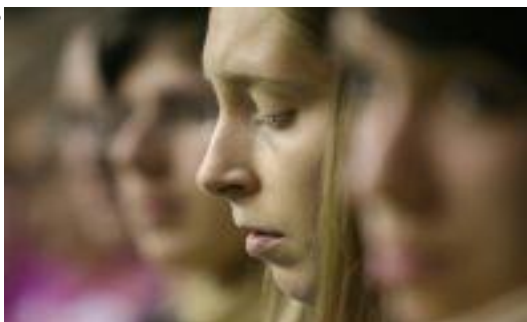
Bio sam s Gospodinom u dobrim odnosima. Razgovarao bih s njim, zahvaljivao bih mu, molio ga za pomoć.

No uvijek me je pratio neugodan osjećaj da je on želio da ga pogledam... A ja to nisam činio. Govorio bih, ali bih gledao nastranu kad bi osjetio da me on gleda. Bilo me je strah da ću u njegovim očima naići na optužbu zbog neokajana grijeha.

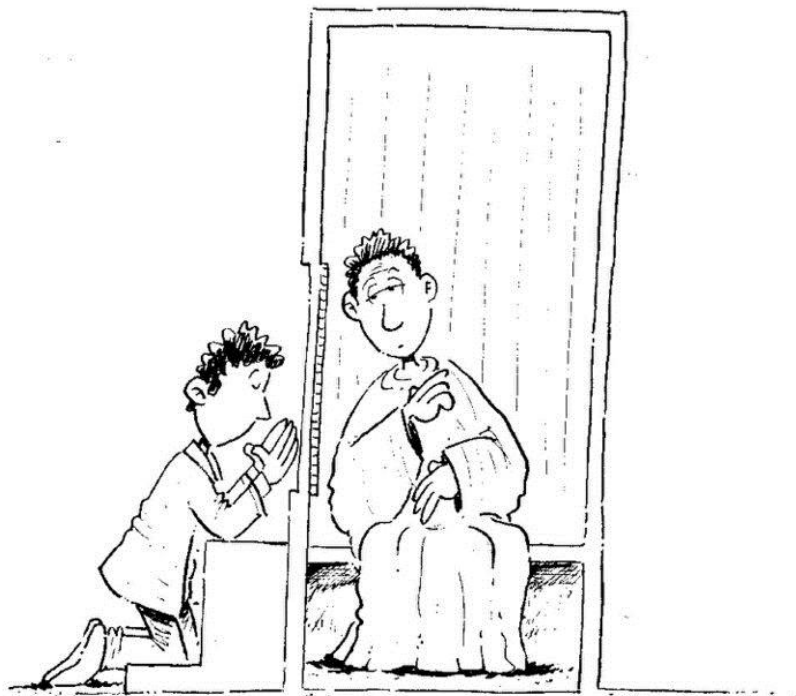
Jednog dana skupih snagu i pogledah ga! Nikakve optužbe nije bilo. Nikakva zahtjeva. Njegove su mi oči govorile: „Ljubim te.“

Poput Petra, i ja sam izašao van i zaplakao. *A. De Mello*

- Jeste li se ikada osjećali kao čovjek iz priče?
- Je li vam teško suočiti se s Gospodinom?
- Kada se mi to suočavamo s njime?
- Je li vam neugodno pristupiti ispovijedi?
- Jeste li doživjeli osuđivanje na ispovijedi?
- Jeste li doživjeli olakšanje nakon ispovijedi?

Radni list 2

Što mislite o gornjoj slici? Prikazuje li ona vjerno ono što nazivamo ispovijed, a ustvari se zove sakrament pomirenja? Ne izgleda li ponekad naš sakrament pomirenja kao jedna karikatura?

Što mislite o donjoj slici? Mislite li da ona dobro izražava smisao i svrhu ispovijedi tj. sakramenta pomirenja?

Radni list 3

Ovdje su pojedini dijelovi sakramenta pomirenja pomiješani. Odredi im pravi redosljed i dodaj pripadne brojeve:

UVOD	PRIZNANJE GRIJEHA	ODREĐIVANJE POKORE	POKAJANJE
POZDRAV NA POČETKU	ODRJEŠENJE	ISPIT SAVJESTI	
IZVRŠENJE POKORE	ZAHVALA	OTPUST	POZDRAV NA KRAJU

Popuni i zaokruži. *Svaki dio sakramenta pomirenja ima svoju važnost, težinu i zahtjevnost. Nakon što si gore odredio/la redosljed, sada tim redom dopuni rečanice i zaokruži točne odgovore (može biti i više točnih odgovora na jednu rečenicu).*

1. _____ savjesti zahtjeva: a) sabranost i tišinu b) pomoć Duha Svetoga c) poslušnost
2. _____ na početku glasi: a) Oče, budi milostiv! b) Hvaljen Isus! c) Dobar dan!
3. U _____ kažem: a) kad je bila zadnja ispovijed b) da sam sagriješio c) ništa
4. _____ grijeha zahtjeva: a) iskrenost b) obazrivost c) molitvu
5. Određivanje _____ traži: a) moju suradnju b) molitvu c) pomoć drugima
6. _____ zahtjeva: a) traženje smisla b) skrušenost i žaljenje c) dobrotu
7. _____ traži: a) radosno prihvaćanje b) odluku doći na ispovijed c) pokajanje
8. _____ traži: a) bavljenje samim sobom b) odgovor na poziv zahvale c) ništa
9. Za _____ svećenik kaže: a) Gospodin ti je oprostio, idi u miru! b) Zbogom!
10. Pozdrav na _____ glasi: a) Doviđenja! b) Zbogom! c) Hvala i zbogom!
11. Izvršenje _____ zahtjeva: a) traženje smisla b) spremnost i odlučnost c) obzir

Vrhunac sakramenta pomirenja.

Formula odrješenja koju svećenik izgovara dajući odrješenje i čini sakramentalni znak križa glasi:

BOG, MILOSRDNI OTAC, POMIRIO JE SA SOBOM SVIJET SMRĆU I USKRSNUĆEM SVOGA SINA. I IZLIO JE DUHA SVETOGA NA OTPUŠTENJE GRIJEHA. NEKA TI, PO SLUŽENJU CRKVE, ON UDIJELI OPROŠTENJE I MIR. I JA TE ODRJEŠUJEM OD GRIJEHA TVOJIH: U IME OCA + I SINA I DUHA SVETOGA!

U trenutku odrješenja pokornik učini znak križa i prihvati odrješenje govoreći: **AMEN!**

Molitva na završetku.

Kateheta: Hvalite Gospodina jer je dobar!

Svi: Vječna je ljubav njegova! *Kateheta proslijedi:* Slava Ocu...

Prilog 1 **Zašto smo skloni grijehu? - Kratko o istočnom grijehu:**

Stanje svijeta kakvog ga mi poznajemo je "palo stanje svijeta". Na žalost, u njemu je prisutno Zlo i smrt. Narav svijeta i čovjeka je "nagrižena" Zlom – nesavršena. Čovjekov život ugrožavaju mnoge bolesti, prirodne nepogode i slično. Ali svijet nije oduvijek bio takav.

U početku, kad je bio stvoren, svijet je bio u potpunosti dobar i sve je bilo u skladu i harmoniji. Čovjek je živio u skladu s prirodom i Bogom i ništa ga nije ugrožavalo. Bilo je to rajsko stanje svijeta. Međutim, prvim činom neposlušnosti Bogu, zavedeni čovjek je otvorio vrata Zlu i ono je ušlo u svijet, a s njime i smrt. (Zlo je anđeo koji je protiv Boga, potpuno i konačno, a i čovjeka je na to zaveo.)

Zlo je ušlo u sve na svijetu i „nagrižlo“ ga do najdubljih dubina, do srži. Tako je ušlo u ljudsku narav te je čovjek nesavršen, „ranjen“ u svojoj naravi pa je onda sklon dobru, ali i zlu. Svi mi smo dionici jedne iste ljudske naravi. Svatko od nas je čovjek – ima ljudsku narav koja je nagrižena, narušena, sklona zlu.

i

Zbog toga što je u rajskom stanju svaki čin imao neizmjernu težinu i konačnost odluke, nastupilo je stanje svijeta kakvog ga mi poznajemo. Čovjekov čin odbijanja Boga, kao izvora života i potpune sreće, u rajskom stanju za posljedicu je imao dolazak svijeta u ovo naše sadašnje stanje.

Svijet i čovjek jest dobar, ali je nesavršen. Čovjekova narav je ranjena zlom – skloni smo grijehu i trajno je ugrožen Zlom i smrću.

S uskrsnućem Isusa Krista nastupilo je novo stvaranje svijeta i čovjeka – preobrazba neba i Zemlje, Zlo i smrt su pobjeđeni. Uskrsnuće se ne odnosi samo na čovjeka i pobjedu nad smrću nego i na cijeli svijet (i životinje!), na svu stvorenu stvarnost – cijeli svemir. Tako svijet ide i preobražava se prema novom zajedništvu s Bogom u kojem se više nikada neće od njega odijeliti. Da bismo se „ucijepili“ u tu uskrsnu preobrazbu, ušli u zajedništvo s Bogom i spasili se od vječne smrti, potrebno nam je

krštenje. Tu je važno naše sudjelovanje, naša djela (iako nemaju težinu kao u rajskom stanju, ipak ju imaju) i ispovijed.

Ovo novo stanje svijeta koje nastaje nije povratak u ono prijašnje rajsko stanje već nešto sasvim novo i još bolje od rajskoga stanja. A mi smo pozvani sudjelovati u toj preobrazbi svijeta na dobro, odnosno na njegovo savršenstvo i stupanje u potpuno zajedništvo s Bogom.

Prilog 2

O DIJELOVIMA SAKRAMENTA POMIRENJA

S kim se pomirujemo? S Bogom, s drugim ljudima, sa samim sobom (s vlastitom savješću).

Poticaji na povjerenje i sigurnost. *Nema ništa novog pod suncem!* To znači da mi nećemo ništa posebno reći svećeniku što on već nije prije čuo. *Apsolutnost ispovjedne tajne:* Svećenika je tijekom povijesti bilo svakakvih, i danas je tako, ali nijedan još nije povrijedio ispovjednu tajnu. Naprotiv, neki su zbog toga bili proganjani i zlostavljani. (Ispovjedna tajna obvezuje i onoga tko slučajno čuje tuđu ispovijed.) Nema grijeha koji Bog ne bi nama oprostio, samo ako ga zamolimo. Samo nepokajanje i tvrdokornost do smrti vodi smrtnom grijehu – grijehu protiv Duha Svetoga! Usp. Mk 3,29, Mt 12,31, Lk 12,10

ISPIT SAVJESTI. Savjest pamti sve naše nepodobštine. Zato ju je potrebno preispitati prije prisutpanja sakramentu pomirenja. Potrebno je u miru, tišini i sabranosti dopustiti savjesti da progovori. U tome će nam najbolje pomoći kratko obraćanje Duhu Svetome da nas prosvijetli.

PRIZNANJE GRIJEHA (ISPOVIJED). **Grijehe treba reći "po broju, redu i padežu"!** Nije dobro općenito. Mnogi kažu: *Psovao sam... Nisam išao na svetu misu... Griješio sam bludno... lagao sam...* To je nepotpuno! Treba biti što je moguće temeljitiji. Važno je reći za što se kajemo! Za što želimo oprost? Mi kada se nekome ispričavamo kažemo: Oprosti za ono kad sam... Svećenik mora znati od čega nas odrješuje. Nije isto propustiti 2 sv. mise ili je to stil i način života koji će se teško promijeniti. Isto tako i sa psovkom. Pitanje je da li se radilo o velikoj ili maloj psovci. Je li mi to navika ili se dogodilo ponekad? Reći lagao sam nije dovoljno. Jer nije isto slagati roditeljima, prijatelju ili nekom iz razreda tko nam baš i nije neki prijatelj. Griješiti bludno može se na više načina, sam, s drugom osobom, gledati pornografske filmove i časopise, slušati ili pričati proste viceve, imati predbračne odnose... Sve to ima različitu težinu! Nije sve isto! Treba reći iako nam je neugodno, ako želimo oprostjenje. Uvijek se može dodati i razgovor o nekom problemu, pitati svećenika za savjet i slično

ODREĐIVANJE POKORE. Čemu služi pokora? Ide za tim da popravi narušeno. A što je narušeno? Odnosi prema Bogu, prema ljudima i, u konačnici, prema samom sebi. Kako prema sebi? Narušio sam svoju osobnost, sliku Božju koja je u meni. Dao sam mjesta nesavršenosti, a ne savršenosti i dobroti kojoj težim. Često o pokori ovisi koliko ćemo osjetiti "učinkovitost" sakramenta pomirenja. Može se sa svećenikom dogovoriti pokora. ne mora se prihvatiti ona koja je preteška. Na žalost, mi obično za pokoru molimo samo neke molitve i tako popravljamo odnos prema Bogu. Ali teško da popravljamo odnose među ljudima. Ako sam nešto ukrado – to moram za pokoru vratiti. Pri tome se ne mora otkriti svoj identitet. Postoji li pokora za bratoubojstvo? Pogledati film: The Mission – Misija

POKAJANJE. To je izražavanje vlastitog žaljenja zbog učinjenog zla ili propuštenog dobra (lijenosti). Može se izreći svojim riječima. Potrebno je izreći čvrstu odluku da se više neće grijehiti. I Isus je grješnici oprostio, ali joj je rekao: Više nemoj grijehiti!

ODRJEŠENJE. To je vrhunac sakramenta pomirenja! Zbog toga smo zapravo pristupili sakramentu.

ZAHVALA - Na žalost, često izostane. Trebala bi ovako izgledati:

Svećenik: Hvalite Gospodina jer je dobar!

Pokornik: Vječna je ljubav njegova!

Svećenik: Gospodin ti je oprostio – idi u miru!

Pokornik: Bogu hvala!

IZVRŠENJE POKORE - Treba učiniti što prije. Ako je pokora neko dobro djelo, možemo ići na pričest, a djelo ćemo učiniti kad za to bude prva prilika. Ukoliko pokoru ne izvršimo u razumnom roku ili nam je neostvariva, potrebno je otići ponovno na sakrament pomirenja i reći da nismo izvršili pokoru zbog toga i toga te zatražiti novu koju će biti moguće izvršiti.

Prilog 3

NEKE ZABLUDE O SAKRAMENTU POMIRENJA/ ISPOVIJEDI

Mnogi od katolika, pa čak i od onih koji idu redovito ili povremeno u crkvu, ponekad pokazuju da žive s nekim zabludama ili sumnjama u glavi. Te zablude i sumnje možda nisu tako jake i presudne da bi čovjek prestao ići na ispovijed, ali znaju smetati i zbunjivati. Dopustite mi pomoći u razbijanju takvih zabluda kako bismo s više uvjerenja i mirnije pristupali ispovijedi – sakramentu pomirenja s Bogom i Crkvom.

«Ispovijed mi nije potrebna, Bog čuje moje kajanje i kod kuće.»

Ova zabluda najčešće služi kao opravdanje onima koji ne idu u crkvu, a pogotovo na ispovijed. To je pokušaj smirivanja savjesti. Ova tvrdnja nije posve netočna, ona važi za sve lakše grijeha za koje je nije potrebno ići na ispovijed. Oproštenje lakših grijeha može se od Boga dobiti i osobnim kajanjem ili kajanjem na početku svete mise. Naravno, to kajanje ne smije biti samo «izverglano» radi reda, nego izrečeno iskreno. Ipak, Isus je stvorio sakrament pomirenja. Ukoliko netko misli da nije, nego da je to Crkva izmislila, neka otvori Ivanovo evanđelje i u 20. poglavlju pročita 22. i 23. redak. Naime, osim svakodnevnih ružnih sitnica (laki grijesi), postoje i teški i veoma ozbiljni grijesi. Oni zahtijevaju ispovijed jer su ozbiljni i jer nas odvajaju od Boga i Crkve koja je zajednica Isusovih prijatelja. Učinivši teški grijeh, nije dovoljno u svojoj se sobi pokajati – i nikom ništa. Treba uspostaviti pokidane veze i s Bogom i s Crkvom. Teški grijeh ne odvajava nas samo od Božje ljubavi, nego nas čini nedostojnim članovima Isusove Crkve, odvajava nas od Crkve koja je zajednica onih koji pripadaju Bogu. Dakle, od Boga me ne odvajaju samo riječi, kada kažem: Odričem se Boga (jer to ni jedan vjernik neće reći!), nego me teško grešna djela odvajaju od njega, bez obzira što se riječima Boga nisam odrekao. Zato što je prekid tako velik i ozbiljan, potrebno je kroz sakrament ispovijedi ponovno zadobiti milost Božju.

«Svećenik je grešnik kao i ja, on nema pravo znati moje grijeha.»

Prva tvrdnja je točna: svećenik je grešnik. To ni jedan svećenik neće zanijekati. No, i apostoli su grijeshili pa je Isus svejedno upravo njima, ljudskim bićima, povjerio zadaću pomirenja grešnika s Bogom. Nisu oni to zaslužili, nego su dobili kao dar. Ni svećenik nije zaslužio ovlast da ispovijeda, nego mu je tu vlast povjerila Crkva koja je nositeljica Isusove službe. Kada bi sakramente smjeli dijeliti samo bezgrešni, onda sakramenata ne bi ni bilo. Uostalom, onima koji kažu da svećenik kao grešnik nema pravo ispovijedati postavljamo pitanje: a kako kao grešnik smije krstiti, krizmati, služiti sv. misu, vjenčati, bolesnika pomazati? Ako je grešnik, onda je grešnik uvijek, a ne samo kad treba ispovijedati. Svi su sakramenti od Isusa i svi su isto sveti. Ako ćeš svećeniku-grešniku donijeti dijete na krštenje, kako onda nećeš k njemu na ispovijed?

«Ja nemam razloga ići na ispovijed: grešniji su oni koji idu u crkvu»

Već kad kažeš ovu rečenicu sagriješio si jer oholost i omalovažavanje drugih je grijeh! Sv. Ivan je napisao: „Tko kaže da nema grijeha, lažac je!“ Ako netko misli da je grijeh samo ako nekoga ubijem, opljačkam ili mu zapalim kuću, onda se grdno vara. A što iz firme stalno nešto potkradam? A što novac trošim na kladionicama, poker-aparatima i kartanjima umjesto da ih uložim u svoju djecu i obitelj? A što psovkom uvrijedim Boga, bračnog druga i djecu? A što mjesecima nisam bio kod starih roditelja? A što ne razgovaram s roditeljima, bratom ili sestrom zbog kuće, njive, novca? A što svojim opijanjem malo-malo vrijeđam svoju obitelj i rasipam zarađeni novac? A što uvijek imam vremena s društvom na pivo, ribolov, sport, a već davno nisam pošteno razgovarao sa svojim djetetom ili bračnim drugom? Možemo nabrajati u nedogled! Zar to nisu veoma loše stvari? Bog kaže da jesu! Mi koji idemo u crkvu nismo idealni, grešnici smo, svjesni smo toga i upravo zato osjećamo potrebu ne samo popraviti nepravdu nanесenu bližnjemu i grijeha izbjegavati, nego se nastojimo s Bogom izmiriti i zamoliti da nam oprost i na onaj način kako je on po Isusu odredio – kroz sakrament ispovijedi. Pa već sama činjenica da ne idem u crkvu je grijeh kojeg ponavljam svake nedjelje. Da nisam ništa drugo sagriješio, imao bih razloga nakon par mjeseci ili čak godina doći na ispovijed!

«Bog je dobar, baš on gleda na moje grijeha!»

Također pokušaj da se smiri savjest i da se grijesi umanje do te mjere da izgledaju zanemarivo. To je također i poigravanje Bogom i njegovom ljubavlju! Bog je ljubav, dobrotu i praštanje, to je velika istina. No, u Bibliji također piše i da grijesi vrijeđaju Boga, da izazivaju krivicu pred Bogom. Isus rekao da sve što učinimo bližnjemu, činimo istovremeno i Bogu. Ne smijemo u Bibliji birati samo ono što nama odgovara i čime ćemo umanjiti svoju odgovornost pred Bogom. Treba pošteno pročitati i sve ono što se odnosi na Božju srdžbu, Božju povrijeđenost našim grijesima i Božju kaznu. I to je također Božja riječ kao i ona koja govori o Božjoj dobroti! U Bibliji piše:

«Ne reci: 'Veliko je milosrđe njegovo, oprostit će mi mnoge moje grijeha' jer je s njime milosrđe i gnjev te na grešnike pada srdžba njegova.... (Sir 5, 6).

«Ima vremena: molit ću se i za grijeha kajati kad ostarim.»

Još jedna grozna zabluda i zavaravanje samog sebe. Tako može razmišljati samo čovjek koji ne vidi dalje od nosa! Pa zar tolike iznenadne smrti, pogibije, nesreće nisu dovoljna opomena!? U Bibliji piše: «Ne oklijevaj vratiti se njemu i ne odgađaj iz dana u dan jer će iznenada njegov gnjev planuti i u čas osvetni ti ćeš propasti.» (Sir 5,7). A prije toga je napisano: «Ne reci: 'Griješio sam, pa što!' jer Gospod umije čekati. Ne uzdaj se toliko u oproštenje da gomilaš grijeh na grijeh.» (Sir 5, 4-5).

«Ne vrijedi se ispovijedati kad ću opet sagriješiti.»

Ispovijed i ne postoji da bi nam omogućila nastaviti nesmetano dalje griješiti. Ona je sredstvo u borbi s vlastitom grešnošću koje smo svjesni! Smiješno bi bilo reći: „Neću piti lijekove jer ću se jednom opet razboliti“. Ili bi slično bilo kada bismo rekli: „Neću se tuširati jer ću se opet zaprljati“. Odlazak na ispovijed je znak: 1) da se nismo pomirili s vlastitom grešnošću kao s nečim normalnim, 2) da nismo ravnodušni prema grijehu i da ga ne opravdavamo, 3) da smo svjesni kako je Božji put bolji od Sotoninog, 4) da grešnost ne smatramo nečim nepopravljivim (iako ona ostaje trajno vezana uz ovaj oblik života), 5) da vjerujemo u mogućnost popravka i da ga želimo. Ako na ispovijed idemo samo zato da bismo se riješili tereta savjesti ili iz straha pred Bogom te nastavili po starom onda to nije dobro! Kako ćeš nekome tko te je uvrijedio oprostiti ako na njemu ne vidiš želju i nastojanje da to više ne učini? Kako bi to bilo kad bi taj došao i rekao: Molim te oprostiti mi, ali ja ću te opet uvrijediti? Apsurd! Bog, naravno, ne traži od nas 100 %-tnu garanciju da više nikada i ni u čemu neću sagriješiti. Takvu garanciju nitko od ljudi ne može Bogu dati. Bog traži našu želju da ne griješimo, našu želju da što duže i što više živimo u skladu s njim. Njega zanima kakav je naš stav prema grijesima koje smo učinili i što planiramo ubuduće – jesu li nam grijesi nešto normalno, što se podrazumijeva ili ih planiramo stavljati pod kontrolu, uspjeli ili ne uspjeli odmah i u određenom roku? Dakle, na ispovijed idem jer želim sebe uvijek i iznova stavljati pod kontrolu. Pa ako Bogu nije teško uvijek iznova opraštati, kako je onda meni teško uvijek iznova počinjati? Bog je strpljiv i blag, ali ne zato da bismo se opustili i mirno nastavili griješiti, nego zato da bi nas njegova strpljivost potakla na neumornu borbu sa vlastitom grešnošću. Ako tako razmišljamo, onda se isplati ispovijedati jer je ispovijed Božja pomoć u našem nastojanju da rastemo u ljubavi, pravdi, istini, dobroti, zajedništvu, pomirenju. Ako bi svi naši grijesi ostali neoprosteni i kod Boga zapamćeni, tek onda se ne bi isplatilo truditi. A ovako – nakon ispovijedi Bog mi daje novu priliku da učinim nešto bolje i ljepše nego do tada.

«Ima grijeha koje ni Bog ne može oprostiti.»

To nije istina! Neki ljudi su, očajni radi grijeha koje su učinili, izgubili vjeru u mogućnost mira u srcu. Nema grijeha kojeg Bog ne može oprostiti! Bog je veći od svakog grijeha. Jedini grijeh za kojeg Isus kaže da je neoprostiv je «grijeh protiv Duha Svetoga». Teolozi uvelike raspravljaju o značenju ovog pojma, no vjerojatno je da se radi o tvrdoglavom i upornom odbijanju Božje milosti i obraćenja. Isus je rekao da grijesi protiv njega (Sina čovječjega) mogu biti oprosteni, pa čak i njegova smrt, ali odbacivanje Duha Svetoga, tj. odbacivanje mogućnost obraćenja i spasenja neće se oprostiti jer čovjek to ne želi. On svjesno odbacuje Boga, odbacuje njegovu milost pa mu ni ne može biti oprašteno.

«Znači: učinim neko zlo, ispovjedim se i nikom ništa!»

Pa nije baš tako! Čovjek mora snositi i odgovornost radi svoga zla, posebno pred zakonom. Isto tako, potrebno je ispraviti nepravdu učinjenu grijehom. Božje nas opraštenje ne oslobađa toga! Dakle, ne mogu opljačkati banku, ispovjediti se i zadržati novac jer mi je Bog oprostio. Ne mogu ubiti čovjeka, ispovjediti se i praviti se da se ništa nije dogodilo jer mi je Bog oprostio. Ako se iskreno pokajem, grijeh je oprašten, ali na sud moram. Božje opraštenje me pošteđuje božanske kazne, ali ne i zemaljske ako sam je zaslužio. Zato svako kajanje u ispovijedi mora uključiti i želju da nadoknadim štetu, vratim ukradeno, pokušam popraviti svađu, popravim tuđi dobar glas kojeg sam klevetom ocrnio, ispričam se onome koga sam uvrijedio, prihvatim pravednu zakonsku kaznu itd. Ako kradem, treba odmah prestati, ako se bavim praznovjerjem (bajanje, vračanje, tarot, reiki, visak i sl.) treba odmah prestati, ako psujem Boga treba odmah početi s popravkom, ako se opijam treba odmah početi s odvikavanjem itd. To je put obraćenja!

Izvor: <http://www.srece-isusovo.com/index.php?main=novosti&news=339>